

717.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 17 listopada 1921 roku

w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od oleju skalnego na obszarze Rzeczypospolitej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dn. 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) zarządza się co następuje:

§ 1. Podatek spożywczy od oleju skalnego przewidziany w § 2 austriackiej ustawy z dnia 26 maja 1882 r. (austr. Dz. U. P. № 55), jako też w części VI cesarskiego rozporządzenia z dnia 17 lipca 1899 r. (austr. Dz. U. P. № 120) podwyższa się do kwoty 4.000 mk. od 100 kg. wagi netto, a równocześnie rozszerza się na cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą wyżej wymienionych ustawy i rozporządzenia, ogłoszonych w załączniku wedle brzmienia austriackich Dzienników Ustaw Państwa.

§ 2. Uchyła się moc obowiązująca ustaw i rozporządzeń wydanych w przedmiocie handlu i opodatkowania przetworów oleju skalnego, a w szczególności:

artykułów od 1007 do 1034 włącznie rosyjskiej ustawy akcyzowej (ros. Zbiór Praw tom V wydanie z r. 1901 i uzupełnienie z r. 1912) rozporządzenia z dnia 12 maja 1916 (№ 35 poz. 99 Dz. Rozp. gen. gubern. Warsz.) i rozporządzenia z dnia 1 stycznia 1917 (Dz. Rozp. austr. c. i k. Zarządu Wojskowego w Polsce № 2).

§ 3. Kary przewidziane w § 28, 29, 30, 31 i 32 powyższej austr. ustawy z dnia 26 maja 1882 r. (austr. Dz. U. P. № 55) podwyższa się stokrotnie.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej—w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

A. Pomikowski

Minister Skarbu:

Michalski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki

Załącznik**Austrjacki Dziennik Ustaw Państwa**

Rok 1882, część XX.

55.

U s t a w a

z dnia 26 maja 1882 r.

o podwyższeniu cła wwozowego i zaprowadzeniu podatku konsumcyjnego od oleju kopalinnego, tudzież o zniesieniu podatku konsumcyjnego od oleju kopalinnego, przywożonego do miast, które celem poboru podatku konsumcyjnego uznane są za zamknięte.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

ROZDZIAŁ PIERWSZY.

Przedmioty podlegające cłu i wymiar tegoż.**§ 1.**

Ustęp lit. d) 28 mej pozycji Taryfy cłowej powszechnej, zmienia się w sposób następujący:

Oleje kopalinne, tudzież smoła z węgla kamiennych i łupku:

1. Surowe i bez poprzedniego rafinowania czyli oczyszczenia, nie dające się używać do oświetlania:

aa)	Ciężkie, których gęstość przy 12° R. wynosi więcej niż 830 stopni (tysiącznych części gęstości czystej wody), 100 kilogramów wagi czystej.	1 zł. 10 c.
bb)	Lekkie, których gęstość wynosi 830 stopni i mniej, 100 kilogramów wagi czystej.	2 " — "

2. Surowe, bez poprzedniego rafinowania czyli oczyszczenia, dające się używać do oświetlania, 100 kilogramów wagi czystej 10 " — "

3. Rafinowane lub półrafinowane:

aa)	Ciężkie, których gęstość wynosi więcej niż 870 stopni, 100 kilogramów wagi czystej.	1 " 90 "
bb)	Lekkie, których gęstość wynosi 870 stopni i mniej, 100 kilogramów wagi czystej.	10 " — "

U w a g a 1. Cła ustanowione pod 2 i 3 lit. bb) zawierają w sobie podatek konsumcyjny.

U w a g a 2. Olej kopaliny rumuński, surowy i nie dający się używać do oświetlania bez poprzedniego rafinowania czyli oczyszczenia, którego gęstość wynosi przy 12 stopniach Reaumura więcej niż 830 stopni (1 lit. aa), gdy jest przywożony przez granicę rumuńską, za certyfikatami pochodzenia, 100 kilogramów wagi czystej, 68 c.

U w a g a 3. Oleje kopalinne rafinowane, przeznaczone do celów przemysłowych, jako środek do otrzymywania rozczywnów i wyciągów, mające mniej niż 770 stopni gęstości, są wolne od cła za dopełnieniem warunków i ostrożności, które przepisane będą osobnem rozporządzeniem.

ROZDZIAŁ DRUGI.

Przedmiot podlegający wewnętrznemu podatkowi konsumcyjnemu, wymiar i rozciągłość tegoż, obowiązek płacenia i odpowiedzialność.

§ 2.

Olej kopaliny, otrzymywany przez rafinerję (oczyszczenie) w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem wyłączono-ego okręgu tryestyńskiego, a którego gęstość przy ciepłocie 12 stopni Reaumura wynosi nie więcej jak 870 stopni (tysiącznych części gęstości czystej wody), podlega podatkowi konsumcyjnemu w kwocie 6 zł. 50 c. za każde 100 kilogramów wagi czystej.

§ 3.

Rzeczony podatek konsumcyjny opłacać ma przedsiębiorca rafinerji oleju kopalinnego.

Do zapłacenia należitości, która będzie ściągana, gdyby się dopuszczono uszczerbku w podatku, obowiązany jest kierownik rafinerji pod bezpośrednią odpowiedzialnością przedsiębiorcy.

§ 4.

Kto w chwili, gdy ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, posiadałby w obszarze dla którego jest wydana, zapas oleju kopalinnego podatkowi podlegającego, wynoszący więcej niż 100 kilogramów, winien w przeciągu trzech dni, licząc od chwili, w której ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, uwiadomić pisemnie wykonawców władzy skarbowej do tego przeznaczonych, ile wynosi waga czysta tego zapasu, tudzież gdzie i w jakich lokalach jest zachowywany i opłacić od niego podatek konsumcyjny.

Termin opłaty przedłużony być może za złożeniem odpowiedniej rękojmi na czas od jednego aż do najwięcej sześciu miesięcy.

Ten, kto olej kopaliny, podatkowi podlegający, ma w zachowaniu, nie powinien wyprowadzać go z lokalów, w których go zachowuje, dopóki nie otrzyma urzędowego potwierdzenia, poświadczającego, że podatek konsumcyjny opłacił, lub że mu został zakredytowany.

Kupujący olejem kopalinnym są także obowiązani udowodnić w przeciągu 60 dni od przyrzczonego terminu, skąd nabyli zapasy swego oleju kopalinnego, podatkowi podlegającego, o ile wynoszą one więcej niż 100 kilogramów, lub że podatek od nich został zapłacony.

Od obowiązku w paragrafie niniejszym przepisanego uwolnieni są przedsiębiorcy rafinerji oleju kopalinnego co do tych zapasów rzeczonoego rodzaju, które znajdują się w ich rafinerjach w lokalach podlegających kontroli.

§ 5.

Olej kopaliny służący do otrzymywania rozczywnów i wyciągów, mający przy ciepłocie 12 stopni Reaumura mniej niż 770 stopni gęstości, jest uwolniony od podatku konsumcyjnego z zastrzeżeniem dopełnienia warunków i ostrożności, które przepisane będą osobnem rozporządzeniem.

§ 6.

Gdyby zaległość tego podatku miała przepaść skutkiem niedbałego przestrzegania istniejących przepisów, ten, na którego spada wina, ma być skarbowi państwa odpowiedzialny za stratę.

ROZDZIAŁ TRZECI.

Zabezpieczenie poboru podatku konsumcyjnego w rafinerjach oleju kopalinnego.

1. Przepisy, dotyczące się lokalów fabrykacji, przyrządów do wyrobu, naczyń do zachowywania zapasów oleju kopalinnego, kierowników przedsiębiorstw rafinerji oleju kopalinnego, jakoteż pomieszczenia dla wykonawców Władzy skarbowej.

§ 7.

Kto się trudni rafinowaniem (czyszczeniem) oleju kopalinnego, obowiązany jest najpóźniej w cztery tygodnie po ogłoszeniu ustawy niniejszej złożyć Władzy skarbowej pierwszej instancji, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, w dwóch egzemplarzach:

1. Dokładny, planem opatrzony opis lokalu fabrykacji, to jest lokali w których się fabrykuje i zachowuje, jakoteż ich połączeń między sobą i wyjść, tudzież dróg, któremi wyroby mają być wynoszone z lokali fabrykacji.

2. Wykaz oleju kopalinnego znajdującego się w lokalu fabrykacji.

3. Wykaz wszystkich przyrządów do wyrobu sprzętów i naczyń do zachowywania, które się w lokalu fabrykacji znajdują.

4. Ogólny opis postępowania technicznego.

5. Porządek fabrykacji według godzin i nazwisko kierownika fabrykacji.

Także ten, kto w przyszłości przedsiębiorstwo takie otworzy, obowiązany jest dopełnić tego obowiązku, a to najpóźniej na cztery tygodnie przed otwarciem.

Akta te (1, 2, 3, 4, 5) spisane być winny czytelnie, bez odmian, przekreśleń i skrobanin, w przeciwnym razie będą zwrócone.

§ 8.

Na podstawie złożonych opisów i wykazów (§ 7), jeżeli są wolne od wad zewnętrznych, Władza skarbowa pierwszej instancji zarządza zbadanie lokalu fabrykacji, przyrządów do wyrobu, sprzętów, naczyń do zachowywania i zapasów oleju kopalinnego.

Przedsiębiorca obowiązany jest udzielać w czasie tegoż wszelkich wyjaśnień i dowodów, jakie do kontroli podatkowej będą potrzebne.

W tym względzie nawet wszyscy słudzy, w fabrykacji używani, obowiązani są czynić zadość żądaniu wykonawcy Władzy skarbowej.

Komunikacje lokali fabrykacji prowadzące na zewnątrz, które utrudniałyby kontrolę podatkową, winien przedsiębiorca na żądanie Władzy skarbowej pierwszej instancji skasować swoim kosztem, lub niemożność używania ich należyście zabezpieczyć.

Pojemność przyrządów do fabrykacji i naczyń, których rozmiary lub waga (tara) miałyby istotny wpływ na kontrolę podatkową, zostanie wymierzona lub też ich waga zbadana i wykonawca Władzy skarbowej naznaczy w sposób trwały na każdym z nich jego pojemność lub wagę.

Po obejrzeniu wszystkiego i sprawdzeniu wywołu, wykonawca Władzy skarbowej opatrzyć ma znakami urzędowymi i numerami lokale fabrykacji, przyrządy do wyrobu i naczynia do zachowywania olejów kopalinnych i spisać protokół wyników rewizji, który urzędowi podatkowemu służyć będzie za podstawę do nadzorowania, wskutek czego przedsiębiorca lub jego zastępca winien go także podpisać.

W protokole tym opisać także trzeba dokładnie drogi, któremi wyroby wolno wynosić z lokali fabrykacji ze względem tak na potrzeby przedsiębiorstwa jak i na wymagania kontroli podatkowej.

Jeden egzemplarz aktów (§ 7), złożonych przez przedsiębiorcę, będzie temuż zwrócony po sprawdzeniu i wyciśnięciu na nim pieczęci urzędowej z dopisaniem daty dnia, w którym je podano.

Przedsiębiorca obowiązany jest zachowywać go w lokalu fabrykacji w miejscu na to przeznaczonym, dla wykonawców Władzy skarbowej w każdej chwili dostępnym.

§ 9.

Począwszy od chwili dokonania rewizji urzędowej (§ 8), obowiązany jest przedsiębiorca umieścić zewnątrz, na tej części lokalu fabrykacji, która zwrócona jest ku ulicy publicznej, albo, jeżeli budynek jest odosobniony, na części jego od strony zjazdu, napis czytelny, wyrażający rodzaj przedsiębiorstwa i napis ten utrzymywać w dobrym stanie.

Nadto obowiązany jest przedsiębiorca najpóźniej w przeciągu 24 godzin przesyłać urzędnikowi skarbowemu, do nadzorowania przedsiębiorstwa przeznaczonemu, pisemne uwiadomienie w dwóch egzemplarzach o wszelkiej zmianie, tyczącej się sprawdzonego stanu przedsiębiorstwa, jakoteż osób, których wymienienie jest przepisane.

Przedsiębiorca odpowiedzialny jest za nietykalność znaków urzędowych w lokalach fabrykacji, na naczyniach i przyrządach.

Gdyby znaki te przez przypadek lub z innej przyczyny zostały uszkodzone lub całkiem zniszczone, winien o tem donieść w przeciągu 24 godzin po dowiedzeniu się o ich uszkodzeniu lub zniszczeniu, iżby zostały przywrócone.

Niezawisłe od obowiązku doniesienia, kto fabrykacją kieruje, w § 7 przepisanego, obowiązany jest przedsiębiorca ustanowić osobę, która podczas jego nieobecności w lokalu fabrykacji ma się tamże znajdować dla udzielania w jego imieniu wykonawcom Władzy skarbowej, do nadzorowania lokalu fabrykacji przeznaczonym, potrzebnych wyjaśnień.

Ten, który fabrykacją kieruje, lub w nieobecności kierownika fabrykacji sprawuje nadzór nad pomocnikami i robotnikami, uważany będzie za upoważnionego przez przedsiębiorcę do udzielania wyjaśnień w jego imieniu.

Gdyby przedsiębiorca przeznaczał do tego inną osobę, winien uwiadomić o tem pisemnie urzędnika skarbowego, w którego okręgu nadzorczym leży lokal fabrykacji.

Gdy przedsiębiorca związa całkiem ruch swego przedsiębiorstwa, winien uwiadomić o tem pisemnie przerzeczonego urzędnika skarbowego i opłacić podatek konsumcyjny od zapasów oleju kopalinnego podlegającego opodatkowaniu, znajdującego się w jego lokalach, nad którymi kontrola jest rozciągnięta. Dopiero gdy otrzyma potwierdzenie, jako o tem doniósł i podatek opłacił, lub jako tenże został mu zakredytowany, ustanie odpowiedzialność jego za utrzymanie znaków urzędowych w lokalach fabrykacji, na przyrządach do wyrobu i naczyniach.

§ 10.

Do lokalu fabrykacji, którego opis przedsiębiorca ma podać (§ 7), zaliczają się:

- a) izby, w których odbywa się postępowanie techniczne rafinerji olejów kopalinnych;
- b) izby, w których zachowywane bywają surowce temuż postępowaniu poddawane, jakoteż wyroby w niem otrzymywane;

- c) izby, w których wyroby te są sprzedawane;
- d) wszelkie lokale, łączące się bezpośrednio z izbami pod a), b) i c) wzmiankowanymi.

§ 11.

Dopóki przedsiębiorstwo nie jest w ruchu, przyrządy do wyrobu i sprzęty można wyłączyć od używania za pomocą urzędowego ich opieczetowania lub w inny sposób. Przedsiębiorca jest odpowiedzialny za nietykalność pieczęci i znaków, które położą wykonawcy Władzy skarbowej, jeżeli nie udowodni, że naruszone zostały skutkiem nieprzewidzianego przypadku, nie z jego winy pochodzącego, lub że to uczyniła osoba, za którą nie jest obowiązany zdawać sprawy.

Czy i które przyrządy do fabrykacji lub sprzęty mają być wyłączone od używania, decyzyja w tym względzie należy do wykonawców Władzy skarbowej.

§ 12.

Gdy przedsiębiorca chce używać przyrządu do fabrykacji, wziętego pod zamknięcie urzędowe, winien na 6 godzin przedtem uwiadomić o tem wykonawców Władzy skarbowej, przeznaczonych do sprawowania nadzoru nad lokalem fabrykacji.

Jeżeli aż do tego czasu wykonawca Władzy skarbowej nie przybędzie do lokalu fabrykacji dla odjęcia pieczęci urzędowej, przedsiębiorca ma prawo sam ją odjąć.

§ 13.

W lokalu fabrykacji zachowywać należy i wykonawcom Władzy skarbowej dać na każde żądanie do użycia:

1. wagę według przepisu sprawdzoną, nadającą się do ważenia olejów kopalinnych;
2. piknometr zastosowany do olejów kopalinnych;
3. cieplomierz Reaumura.

§ 14.

Przedsiębiorca obowiązany jest dostarczyć na żądanie Władzy skarbowej pierwszej instancji dla wykonawców Władzy skarbowej, do bezpośredniego nadzoru nad fabryką przeznaczonych, w zabudowaniu fabrycznym albo w budynku w pobliżu leżącym, mieszkanie, składające się najmniej z jednego opalonego pokoju z kuchnią i innych potrzebnych przynależności, tudzież odpowiedni lokal na kancelarję w zabudowaniu fabrycznym, opatrzone w stoły, stołki i t. d.

O czynsz za mieszkanie, administracja skarbu umówi się z przedsiębiorcą. Gdyby się nie zgodzono, wysokość czynszu oznaczy Władza administracyjna pierwszej instancji.

2. Prawa wykonawców Władzy skarbowej, obowiązki przedsiębiorstw i przełożonych gmin we względzie wykonywania kontroli.

§ 15.

Przedsiębiorstwa rafinerji olejów kopalinnych oddają się pod nadzór urzędów podatkowych. Czynnikiem skarbowym dozwałać należy bez sprze-

ciwiania się wstępu do lokali fabrycznych takiego przedsiębiorstwa i przebywania tam w celu załatwienia czynności urzędowych we dnie a nawet i w nocy, jeżeli przedsiębiorstwo jest w ruchu i tak przedsiębiorca osobiście jak jego słudzy powinni być im na żądanie pomocni w czynnościach urzędowych w zakładzie.

Także i w każdym innym przypadku prócz wzmiankowanych, czynnikom tym, gdy przybędą w towarzystwie osoby urzędowej lub członka zwierzchności gminnej, dozwolili należy bez oporu wstępu do zakładu przedsiębiorstwa i wykonania tam czynności urzędowych.

W czasie rewizji podatkowych, przedsiębiorca obowiązany jest pokazać niezwłocznie ceduły, rejestry i notatki w § 20 wzmiankowane, tudzież wszelkie dokumenty, których zachowywanie jest przepisane a w razie potrzeby wydać je wykonawcom Władzy skarbowej za potwierdzeniem odbioru.

§ 16.

Każda zwierzchność gminna obowiązana jest udzielać niezwłocznie osobom, powołanym do przestrzegania przepisów ustawy niniejszej, pomocy do wykonania czynności urzędowej, gdy tego zażądata.

Członek zwierzchności gminnej, do tego wydelegowany, winien być nieustannie obecny owym czynnościom urzędowym, w razie uczynienia zarzutu, podpisywać opis istoty czynu, wywód oględzin i protokoły, jakoteż wszelkie dokumenty i dowody, tycczące się śledztwa podatkowego i wogóle dawać wszelką pomoc prawną.

3. Przepisy, tycczące się czasu i drogi do wywożenia olejów kopalinnych z lokalu fabrykacji, tudzież tycczące się obszaru, w którym transporty mają być kontrolowane i utrzymywania ksiąg.

§ 17.

Zwyczajnie nie wolno wywozić olejów kopalinnych z lokalu fabrykacji w miesiącach kwietniu aż do października włącznie przed 5 godziną zrana i po 8 godzinie wieczór, w miesiącach listopadzie aż do marca włącznie przed 7 godziną zrana i po 6 godzinie wieczór.

Władza skarbowa pierwszej instancji może dozwolili wyjątku od tego przepisu.

§ 18.

Oleje kopalinne wolno wywozić z lokalu fabrykacji tylko temi ulicami i drogami, które Władza skarbowa pierwszej instancji do tego wyznaczy ze względu na stosunki odbytu przedsiębiorstwa i na wymagania nadzoru urzędowego.

Dla każdej takiej ulicy (drogi) wyznaczy rzeczona Władza stosownie do jej jakości i jakości środków przewozu czas najpóźniejszy, przed upływem którego wyjąwszy przeszkodę przypadkową, transport olejów kopalinnych znajdować się powinien po za obrębem obszaru kontroli (§ 19).

Dla transportów olejów kopalinnych, przeznaczonych do miejsca leżącego w obrębie obszaru kontroli, wyznaczony będzie czas stosunkowo krótszy.

Jeżeli olej kopalinny transportowany być ma wprost z zakładu fabrykacji do stacji kolei żelaznej, leżącej w obrębie obszaru kontroli (§ 19) i tam oddany do przewiezienia dalej koleją żelazną, wyznaczony będzie czas przewozu tylko dla przestrzeni między tą stacją kolei żelaznej a lokalem fabrykacji.

§ 19.

Na około każdej rafinerji oleju kopalinnego oznaczy Władza skarbowa ze względu na stosunki miejscowe obszar kontroli, którego szerokość jednak, mierzona od obwodu lokalu fabrykacji, nie powinna w żadnym miejscu wynosić więcej niż pięć kilometrów.

W obrębie tego obszaru każdy transport olejów kopalinnych, odchodzący z lokalu fabrykacji, opatrzony być powinien cedulą odbytu (§ 20), którą na każde żądanie pokazać należy wykonawcom Władzy skarbowej.

Nadto każdy, kto w obrębie obszaru kontroli jakiejś rafinerji oleju kopalinnego posiada zapas oleju kopalinnego opłatnego, wynoszący więcej niż dwadzieścia kilogramów, obowiązany jest na każde żądanie wykonawcy Władzy skarbowej udowodnić nabycie lub opodatkowanie (oclenie).

§ 20.

W każdym przedsiębiorstwie do rafinowania oleju kopalinnego (§ 7) utrzymywać należy registr sprzedaży, który będzie urzędownie przysposobiany i wydawany za zwrotem kosztów produkcji.

W tym względzie zapisywać trzeba odbył oleju kopalinnego za każdym razem z dokładnem podaniem jakości i wagi, przydając nazwisko i mieszkanie nabywcy, tudzież godzinę wywiezienia oleju kopalinnego z lokalu fabrykacji w części sznurowej i w cedule.

Każdy przedsiębiorca rafinerji oleju kopalinnego, który był prawomocnie skazany za popełnione w jego lokalu fabrykacji uszczuplenie podatku konsumcyjnego od oleju kopalinnego, może być na zawsze lub na pewien czas zobowiązany, aby oprócz rejestru sprzedaży utrzymywał osobne zeszyty także urzędownie przygotowane, celem umieszczania w nich dla kontroli podatkowej zapisków:

1. co do odbioru i wyrobu oleju kopalinnego;
2. co do rafinerji otrzymanych i wyrobionych olejów kopalinnych;
3. co do ilości wyrobów przygotowanych na sprzedaż.

Zapisywać można to wszystko z końcem każdego dnia sumarycznie, zamykać jednak trzeba rachunek codziennie najpóźniej do 8 godziny wieczór.

Gdyby wyroby, które zapisano już jako gotowe na sprzedaż, miano poddać na nowo rafinerji, natenczas na 12 godzin przedtem uwiadomić trzeba pisemnie wykonawcę Władzy skarbowej, do nadzoru nad lokalem fabrykacji przeznaczony, jaka jest ich waga i gęstość. Wykonawca Władzy skarbowej sprawdziwszy rzecz, odpisze te wyroby.

Obowiązek powyżej wzmiankowany włożony być może także na przedsiębiorcę, którego kierownik ruchu był dwa razy prawomocnie skazany za uszczuplenie podatku konsumcyjnego od oleju kopalinnego.

Regestry i wzmiankowane zapiski zamykać trzeba co miesiąc i razem z cedulami podatkowymi, do nich należącemi (§ 24) składać Władzy skarbowej pierwszej instancji.

§ 21.

Władza skarbowa pierwszej instancji ma prawo wysyłać urzędników swoich do przeglądania wszelkich ksiązek przedsiębiorstwa, czy te książki w samymże lokalu fabrykacji czy gdzieindziej są utrzymywane i wyciągania z nich szczegółów, tyjących się nabywania, zużywania i pozbywania oleju kopalinnego.

§ 22.

Ci, którzy w obrębie obszaru kontrolowego rafinerji oleju kopalinnego (§ 19) kupczą olejem kopalinnym, obowiązani są utrzymywać rejestry

sprzedaży urzędownie przysposobione i wydawać z nich ceduły sprzedaży do każdego transportu, wynoszącego więcej niż 20 kilogramów, dla zastąpienia go w obszarze kontroli.

4. Przepisy, dotyczące się opłaty podatku konsumcyjnego.

§ 23.

Za każdym razem, gdy przedsiębiorstwo, obowiązane do opłaty podatku, wysłać ma transport oleju kopalinnego opłatnego, przesłać należy do właściwego urzędu (wykonawcy) pisemne uwiadomienie w dwóch egzemplarzach, wymieniając w niem:

1. dzień i godzinę wysłania posyłki z lokalu fabrykacji;
2. ilość, znaki i numera naczyń, z których się posyłka składa;
3. wagę oleju kopalinnego opłatnego w każdym naczyniu do posyłki należącym;
4. przypadającą kwotę podatku konsumcyjnego.

Uwiadomienie to przesłać należy najpóźniej na sześć godzin przed zamierzonym wyprawieniem oleju kopalinnego opłatnego.

Władza skarbowa pierwszej instancji może jednak skrócić ten termin, o ile się to da pogodzić z odpowiednim wykonaniem kontroli podatkowej.

§ 24.

Podatek konsumcyjny opłacać należy odrazu wtedy, gdy się składa uwiadomienie.

Tym jednak przedsiębiorcom, którzy nie byli uznani za winnych zbrodni, pochodzącej z chciwości ani też występku lub przekroczenia tego rodzaju, albo przemytnictwa lub ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego co do podatku konsumcyjnego od olejów kopalinnych, ani też nie byli jedynie dla niedostateczności dowodów uwolnieni od zarzutu przemytnictwa lub ciężkiego przekroczenia defraudacyjnego rzeczowego rodzaju, podatek konsumcyjny będzie za złożeniem dostatecznej rękojmi kredytowany w ten sposób, że kwoty przypadające w przeciągu jednego miesiąca można będzie wnieść naraz w czasie aż do ostatniego dnia szóstego miesiąca po upływie miesiąca opodatkowania, a więc np. podatek konsumcyjny z miesiąca stycznia aż do ostatniego lipca, a gdyby to był dzień świąteczny, w najbliższym dniu powszednim.

Na prośbę przedsiębiorcy pozwolenie kredytowania wydawane będzie na podatek, który ma być wzięty na przepis w przeciągu roku.

Pozwolenie to ponawiane będzie corocznie na ponowioną prośbę.

Kto kwot zakredytowanych nie zapłaci w przeciągu czasu, na który zostały zakredytowane, traci pozwolenie na pozostałą część roku i na rok następny kredyt może mu być całkiem odmówiony.

Kwota zakredytowana już należna, ściągana będzie drogą egzekucji z odsetkami za zwłokę po sześć od sta, licząc od dnia płatności.

§ 25.

Olejów kopalinnych opłatnych nie wolno wysłać z lokalu fabrykacji dopóty, dopóki ceduła potwierdzająca zapłacenie lub zakredytowanie podatku, która na podstawie uwiadomienia (§ 23) ma być wydana, nie nadejdzie do lokalu fabrykacji a mianowicie do rąk tego, który czynnikom skarbowym udzielać ma wyjaśnień (§ 9).

Nie wolno też wysyłać przed chwilą oznajmioną. Również nie wolno wysyłać, gdy po chwili oznajmionej upłynie godzina.

Od tego ostatniego przepisu odstępuje się w takich przypadkach, gdy oznajmione wysłanie spóźniło się jedynie tylko wskutek urzędowej rewizji pošylki.

Gdy inna okoliczność przeszkodzi wysłaniu pošylki, podatek konsumcyjny będzie zwracany lub odpisywany, jeżeli:

1. o przeszkodzie uwiadomiony będzie natychmiast najbliższy wykonawca Władzy skarbowej, a gdyby go nie było na miejscu, do którego należy lokal fabrykacji, zwierzchność gminna przy jednoczesnym wysłaniu uwiadomienia do rzeczonoego wykonawcy Władzy skarbowej, i jeżeli nadto

2. w czasie urzędowego dochodzenia przedsiębiorca udowodni wiarygodnie, że przeszkody nie mógł ani przewidzieć ani też wcześniej uchylić.

§ 26.

Jeżeli przedsiębiorca jest obowiązany do utrzymywania zapisków odbioru i wyrobu oleju kopalinnego i t. d. w § 20 wzmiankowanych, wykonawcy Władzy skarbowej sprawdzać będą perjodycznie zapasy olejów kopalinnych, gotowych do sprzedaży, znajdujących się w lokalu fabrykacji.

Gdyby z porównania znajdujących się zapasów z zapiskami przedsiębiorstwa (§ 20) po strąceniu ubytku wskutek ulotnienia się, okazał się jeszcze większy ubytek w ilościach opłatnych, przedsiębiorca winien dopłacić w przeciągu trzech dni podatek konsumcyjny od tego ubytku.

Ubytek wskutek ulotnienia się przyjmowany będzie zwyczajnie w ilości sześć od sta na rok.

Ministerstwo skarbu może jednak pozwolić, aby liczone większe odsetki, jeżeli zostanie uznane, że przez ulatnianie się ubywa więcej niż sześć od sta na rok.

§ 27.

Pod warunkami i ostrożnościami potrzebnymi do zabezpieczenia skarbu państwa, wolno będzie przedsiębiorcy rafinerji oleju kopalinnego, o to prosić, wywozić ze swego lokalu fabrykacji bez opłaty podatku olej kopalinny opłatny, który z za linii cłowej lub z rafinerji oleju kopalinnego, leżącej w obrębie linii cłowej, sprowadza do swego lokalu fabrykacji, z odwołaniem się do uskutecznionej już opłaty cła lub podatku konsumcyjnego, tudzież wszelki olej kopalinny opłatny, który chce wysłać za linję cłową.

ROZDZIAŁ CZWARTY.

Przepisy karne.

§ 28.

W królestwach i krajach, w których obowiązuje ustawa karna na przekroczenia defraudacyjne, stosowane będą do przekroczeń przepisów o podatku konsumcyjnym od oleju kopalinnego, postanowienia teje ustawy karnej, mianowicie jej §§ 223 aż do 349 włącznie, jakoteż rozporządzenia dodatkowe, o ile w ustawie niniejszej co innego nie jest postanowione.

W Dalmacji, gdzie rzeczona ustawa karna nie jest zaprowadzona, przekroczenia przeciwko wzmiankowanym przepisom karane być mają z zašto-

sowaniem postępowania, któremu tamże podlegają wykroczenia przeciwko przepisom o podatku konsumcyjnym.

Przepisy, dotyczące się rodzaju i wymiaru kar, tudzież odpowiedzialność za nie, jakoteż dotyczące się przedawnienia rzeczonych przekroczeń, o ile paragrafy niżej zamieszczone nie zawierają żadnego przepisu, wydane będą dla Dalmacji, ze względem na odnośne przepisy obowiązujące w innych krajach monarchji, drogą rozporządzenia.

§ 29.

Karę pieniężną za nieoznajmione postępowanie opłatne i za wywiezienie oleju kopalinnego z lokalu fabrykacji, wyznaczać należy w kwocie w żadnym razie nie mniejszej niż 100 zł.

§ 30.

Jeżeli w przypadku niedokładności oznajmienia postępowania opłatnego, znaleziona nadwyżka w ilości oleju kopalinnego opłatnego nie będzie przenosiła pięć od sta ilości oznajmionej, postępowania karnego wytaczać nie trzeba.

§ 31.

Kierownik fabrykacji uważany będzie za sprawcę dokonanego podczas jego nieobecności w miejscu lokalu fabrykacji nieoznajmionego lub różniącego się od oznajmienia i ceduły, wywiezienia oleju kopalinnego opłatnego.

Przedsiębiorca, który sam nie kieruje fabrykacją, jest bezwarunkowo odpowiedzialny za kary pieniężne, nałożone na kierownika fabrykacji.

§ 32.

Za podstawę do wymierzania kary za zaniedbanie wykazania nabycia lub opodatkowania (oblenia), wymaganego w myśl §§ 4 i 19, wziąć należy bez wyjątku kwotę podatku konsumcyjnego, przypadającą od tej ilości oleju kopalinnego, co do której nie dostarczono wykazania.

[ROZDZIAŁ PIĄTY.]

Uchylenie podatku konsumcyjnego od oleju kopalinnego przywożonego do miejsc, które celem poboru podatku konsumcyjnego uznane są za zamknięte.

§ 33.

Podatek konsumcyjny od oleju kopalinnego, nafty, benzyny, oleju skalnego, oleju solarnego i innych olejów kopalinnych, do oświetlania służących, przywożonych do miejsc, które celem poboru podatku konsumcyjnego uznane są za zamknięte, zostaje uchylony.

ROZDZIAŁ SZÓSTY.

Nabycie mocy obowiązującej i wykonanie ustawy.

§ 34.

Ustawa niniejsza obowiązuje w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych z wyjątkiem wyłączonego okręgu tryestyńskiego i jej

§§ 7, 8 i 9 nabywają mocy w cztery tygodnie a wszystkie inne przepisy w trzy miesiące po ogłoszeniu.

Wykonanie onejże porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 26 maja 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Austrjacki Dziennik Ustaw Państwa.

Rok 1899, część XLVIII.

120.

Rozporządzenie cesarskie

z dnia 17 lipca 1899 r.,

zmieniające ustawy o podatkach pośrednich pozostających w ścisłym związku z produkcją przemysłową, tudzież austrjacko-węgierską taryfą cłową.

Na mocy § 14-go ustawy zasadniczej z dnia 21 grudnia 1867 r. Dz. u. p. № 141 o reprezentacji państwa, uznaję za stosowne rozporządzić, co następuje:

VI C Z Ę Ś C.

Zmiana postanowień powszechnej taryfy cłowej dla austrjacko-węgierskiego obszaru cłowego z dnia 25 maja 1882 (Dz. u. p. № 47).

Zmienia się następujące ustępy powszechnej ustawy cłowej, obowiązującej w austrjacko-węgierskim obszarze cłowym na zasadzie ustawy z dnia 25 maja 1882 r. Dz. u. p. № 47, zmienionej ustawami z dnia 19 maja 1884 r., Dz. u. p. № 63, z dnia 21 maja 1887, Dz. u. p. № 52, z dnia 25 kwietnia 1888 r. Dz. u. p. № 54, z dnia 20 czerwca 1888 r. Dz. u. p. № 95 i z dnia 23 czerwca 1891 r. Dz. u. p. № 76:

1. IV (cukier) ma opiewać:

IV. Cukier.

№ 17 taryfy. Cukier surowy:

od 100 kg.

- a) który nie dosięga № 19 standardu holenderskiego . . . . . 6 zł. — c.
 b) który odpowiada standardowi holenderskiemu № 19 i wyżej tego numeru standardu . 11 zł. — c.

№ 18 taryfy. Cukier rafinowany.

. . . . . 11 zł. — c.

№ 19 taryfy. Rozczyny cukru, zawierające w sobie cukier trzcinowy albo cukier inwertowy:

od 100 kg.

- a) zdatne do spożycia przez ludzi . . . . . 8 zł. — c.
 b) niezdatne do spożycia przez ludzi, melasa . 6 zł. — c.

№ 20 taryfy. Cukier skrobiowy (cukier gronowy, glikoza itp.) maltoza i cukier owocowy (lewuloza)

. . . . . 11 zł. — c.

U w a g a. Oprócz cła należy zapłacić od cukru podatek spożywczy a mianowicie od cukru wymienionego pod numerami 17, 18 i 19a taryfy w wysokości oznaczonej dla cukru surowego a od cukru wymienionego pod № 20 taryfy w wysokości oznaczonej dla cukru innego rodzaju.

2. XIII (napoje) numeru 75 i 76 taryfy mają opiewać, jak następuje:

№ 75 taryfy. Piwo:

	od 100 kg.
a) w beczkach	2 zł. — c.
b) we flaszkach i dzbankach	7 zł. — c.

U w a g a. Oprócz cła należy zapłacić podatek spożywczy w tej wysokości, w jakiej opłaca się tenże w krajach tutejszych przy wyrobie piwa. Rozporządzenie wykonawcze wskaże sposób obliczenia tego podatku spożywczego.

№ 76 taryfy. Płyny wysokokowe pędzone:

	od 100 kg.
a) likiery, esencje pączowe i inne płyny wysokokowe pędzone zaprawione cukrem albo innymi materjami, arak, rum, wódka francuska, koniak	60 zł. — c.
b) inne płyny wysokokowe pędzone	44 zł. — c.

U w a g a. Oprócz cła należy zapłacić podatek od wódki wedle wyższej stopy podatku konsumcyjnego ustanowionego dla krajów tutejszych. Rozporządzenie wykonawcze wskaże sposób obliczenia tego podatku konsumcyjnego.

3. XXI. (Oleje mineralne itd.) ma opiewać:

XXI. Oleje mineralne, tudzież smoła z węgla brunatnych i łupku.

	od 100 kg.
№ 119 taryfy. surowe z wyjątkiem wymienionych w № 120 taryfy, albo nie dające się używać do oświetlenia bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia) połączonego z destylacją	3 zł. 50 c. netto
№ 120 taryfy. surowe, dające się używać do oświetlenia bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia) połączonego z destylacją	4 zł. 60 c. netto
№ 121 taryfy. rafinowane lub półrafinowane:	od 100 kg.
a) ciężkie, których gęstość wynosi więcej jak 880 stopni, ciemne, także pozostałości z destylacji lub czyszczenia oleju mineralnego	3 zł. — c. netto
b) ciężkie, których gęstość wynosi więcej jak 800 stopni, żółte i czerwono-żółte, tudzież oleje na smarowidło, także i zmieszane z olejami lub tłuszczami zwierzęcymi lub roślinnymi	5 zł. — c. netto
c) lekkie, których gęstość wynosi 880 stopni lub mniej	4 zł. 60 c. netto

U w a g i: 1. Do № 119 taryfy. Olej mineralny surowy pochodzący z Rumunji i nie dający się użyć do oświetlania bez poprzedniego rafinowania (czyszczenia), a którego gęstość przy 12° R. przekracza 830 stopni, wprowadzany przez granicę rumuńską w ilości co najwyżej 20.0000 centnarów metrycznych rocznie za przedłożeniem świadectwa pochodzenia i pozwolenia udzielonego pod warunkami i kontrolami, które przepisane zostaną rozporządzeniem wykonawczem. . . . 68 c. netto.

Tę nieprzekraczalną ilość roczną rozdziela się w ten sposób, że na królestwa i kraje reprezentowane w Radzie państwa przypada 10.000 centnarów metrycznych a na kraje korony węgierskiej 190.000 centnarów metrycznych.

2. Do № 120 i 121 c taryfy. Od olejów mineralnych, wspomnianych pod № 120 i 121 c taryfy należy oprócz cła pobierać podatek spożywczy w wysokości 13 K od każdych 100 kg netto. Podatek spożywczy (§ 2 ustawy z dnia 26 maja 1882, Dz. u. p. № 55) należy płać w przyszłości także od oleju mineralnego, uzyskanego przez rafinowanie (czyszczenie) w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa, z wyłączeniem wolnego okręgu tryestyńskiego, o ile jego gęstość przy temperaturze 12° R. nie przekracza 880 stopni.

Ischl, dnia 17 lipca 1899.

Franciszek Józef r. w.

Thun r. w. Welsershetmb r. w.

Wittek r. w. Ruber r. w.

Bvlandt r. w. Kast r. w.

Kaizl r. w. Jędrzejowicz r. w.

Di Pauli r. w.

718.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 24 listopada 1921 roku

o podwyższeniu akcyzy od zapalek.

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Stopę opodatkowania zapalek, ustanowioną dla b. zaboru rosyjskiego i austriackiego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 50 poz. 304) w wysokości jednej marki od pudełka, zawierającego nie więcej, jak 60 sztuk zapalek, podwyższa się na dwie marki.

§ 2. Ustanowioną w § 9 rzeczonego rozporządzenia stopę opodatkowania w b. zaborze austriackim zapalniczek podwyższa się:

- 1) co do zapalniczek kieszonkowych o wadze poszczegółnej sztuki nie większej, niż 25 gramów — z dwudziestu pięciu marek na pięćdziesiąt marek od sztuki,
- 2) co do większych zapalniczek kieszonkowych — z pięćdziesięciu marek na sto marek od sztuki,
- 3) co do zapalniczek stołowych i ściennych — ze stu pięćdziesięciu marek na trzysta marek od sztuki.